

MĚSTO ZLODĚJŮ

IAN LIVINGSTONE

IAN LIVINGSTONE

MĚSTO ZLODĚJŮ

Mytago 2021

City of Thieves

Text © Steve Jackson, Ian Livingstone 1982

Illustrations © Russ Nicholsson 1982

Překlad: Barbora Vaňková

Redakce: Jiří Reiter

Korektury: Lenka Kovářová

Obálka: Cyril Gaja

Sazba: Petr Holý

Vydalo nakladatelství Mytago jako svou 90. publikaci, 2021.

Vydání druhé, v nakladatelství Mytago první, XX stran.

www.mytago.cz

Naše knihy distribuuje imago.cz

tel.: 774 421 641, email: info@imago.cz

Knihy je možné zakoupit v internetovém knihkupectví

www.imago.cz

ISBN 978-80-87761-75-5 (Jiří Reiter, Ostrava)

ZVĚSTI

Jsi dobrodruhem ve světě monster a magie, přežíváš díky bystrým smyslům a zručnosti s mečem. Živíš se jako nájemný válečník, který se vydává, obvykle za mzdu od bohatých šlechticů a baronů, na výpravy tak náročné nebo nebezpečné, že by je jejich vlastní lidé nezvládli absolvovat. Pobíjení nestvůr a hrůzostrašných monster při hledání bájných pokladů už pro tebe není nic výjimečného. Máš bohaté zkušenosti a v boji s mečem jsi perfektně vycvičený, takže neexistuje nic, co by ti během tvého poslání dokázalo stát v cestě. Doposud jsi byl vždy úspěšný a tvá pověst se šíří napříč celou zemí. Kdykoliv zamíříš do nějakého města nebo vesnice, zpráva o tvém příchodu se rozkřikne rychlostí blesku, protože málokdo z usedlíků měl kdy předtím štěstí spatřit na vlastní oči takového udatného drakobijce.

Jednoho večera se po dlouhém putování divokou krajinou ocitneš nedaleko Silvertonu, ležícího na křižovatce hlavních obchodních cest, která se sbíhá v těchto končinách. Městem často projíždějí kupecké karavany, jejichž pomalu rachotící vozy tažené dobytkem, jsou obtěžkány bylinkami, kořením, hedvábím, kovodělnými výrobky a cizokrajnými plody z exotických dálav.

Silverton byl celá léta vyhlášeným prosperujícím městem díky bohatým obchodníkům a kupcům, kteří se zde po cestě na vzdálenější trhy zastavovali. Bohatství města je na první pohled viditelné na pompézních budovách a spoustě přepychově oděných lidí. Ve chvíli, kdy se ocitneš u městských bran, tě však zarazí pocit, že cosi není tak úplně v pořádku. Místní lidé jsou nervózní a podráždění. Najednou si všimneš, že všechna okna budov jsou zamřížovaná a stejně

tak všechny dveře jsou zpevněné. Přestože dáváš přednost tomu být o samotě před společností dalších lidí, rozhodneš se, že v Silvertonu přenocuješ a přijdeš celé záležitosti na kloub.

Procházíš zrovna hlavní ulicí, když vtom se z vysoké věže kdesi nad tebou ozve vyzvánění zvonu. Vzápětí uslyšíš naléhavý, skoro až zoufalý křik: „Smráká se, zapadá slunce! Všichni se vraťte do svých domovů!“ Sleduješ, jak lidé kolem tebe polekaně utíkají a nechápavě sledují tvůj klid. Na opačné straně ulice zahlédneš hostinec, na jehož vývěsní ceduli stojí „U Staré ropuchy“. Jakmile vejdeš dovnitř, prolétne celým lokálem vzrušený šepot místních, kteří tě poznávají – někteří štamgasté dokonce s překvapením pokládají své džbány a civí na tebe. Jsi trochu nesvůj z toho, že se za tebou nikdo nehrne, aby si poslechl tvé dobrodružné historky. Přistoupíš k výčepu a požádáš starého hostinského o pokoj a horkou lázeň, ale on si tě nevšímá, přišourá se k velkým dubovým vratům a umístí na svá místa šest mohutných železných závor. Teprve potom se k tobě otočí a klidným hlasem praví: „Bude to pět měďáků za nocleh a jeden navíc za lázeň. Platí se tu předem.“ Zalovíš v koženém měšci za pasem a vysázíš mu mince na výčepní pult. Zrovna ve chvíli, kdy ti hostinský předává železný klíč od pokoje, se ozve hlasité zabušení na dveře doprovázené křikem: „Otevřete! Otevřete! Jsem Owen Carralif.“ Starý hostinský se znovu došourá ke dveřím a odsune závoru. Dovnitř vtrhne zavalitý plešatý muž v přepychovém purpurovém rouchu a rozčileně se rozhlíží po krčmě. Když padne jeho zrak na tebe, okamžitě k tobě s funěním přispěchá. Zdá se, že tenhle muž nemá ve zvyku spěchat – v bledém svitu svící na jeho čele zahlédneš veliké krůpěje potu. Dojde až k tobě a s naléhavostí v hlase spustí:

„Cizinče, musím s tebou mluvit. Posad' se, prosím. To, co ti chci říci, je nesmírně důležité.“

Poté se otočí k hostinskému, luskně na něj prsty, nechá připravit nějaké jídlo a pití a tobě dojde, že bude zřejmě jedním ze zdejších zámožných měšťanů. Jeho tvář je však plná smutku a strádání. Jsi zvědavý, a tak se rozhodneš vyslechnout, co má na srdci. Podrží ti židli a pokyne, aby ses posadil. Sám se mlčky posadí naproti tobě. Mezitím hostinský přispěchá s tácem naloženým horkou polévkou, pečenou husou a džbánem medoviny. Muž v purpurovém rouchu si tě během jídla mlčky prohlíží od hlavy k patě, jako by tě hodnotil. Když konečně odložíš prázdný talíř, nakloní se k tobě a hlubokým hlasem plným obav začne vykládat svůj příběh.

„Cizinče, vím, kdo jsi a potřebuji tvou pomoc. Jmenuji se Owen Carralif a jsem starostou Silvertonu. Naše město je ve velkém ohrožení. Byla na nás uvržena kletba a jsem to já, kdo ji musí zastavit. Před deseti dny přijeli do města na velkých černých hřebcích dva poslové Zla. Těm koním šlehal z očí rudý oheň! Tváře jezdců nebylo možné spatřit, protože měli kápě svých černých plášťů stažené hluboko do obličeje. Z jejich hlasů šel mráz po zádech a každé jejich slovo doprovázel nervy drásající sykot. Nechali si mě zavolat, a když jsem je přišel pozdravit, chtěli, abych jim vydal svou milovanou dceru Mirellu pro jejich pána, Zanbara Kostlivého! Jsem si jistý, že ho znáš – je to Kníže noci. Samozřejmě jsem jejich žádost odmítl a oni se bez jediného slova otočili a pomalu odjeli se skloněnými hlavami z města pryč. Později se mi doneslo, že pod jejich pláště byla skryta bezduchá kostlivá těla umrlců. Zanbar Kostlivý je vždy využívá jako své posly, neboť svůj úkol buď splní, nebo při něm zemrou – a sprovodit je ze světa

není vůbec snadné. Pouze stříbrný šíp do srdce může tyto zlé přízraky vymanit z jejich věčné existence. A kdo ví, co dokáže zabít samotného Zanbara Kostlivého! Naše problémy začaly ještě téže noci, kdy poslové odjeli. Kníže noci se rozzuřil a rozhodl se nás potrestat. Přišlo šest měsíčních psů, každý z nich měl sílu čtyř mužů a tesáky ostré jako břitva. Plížili se městem, vlézali okny do domů a rdousili spící nebožáky.

Následujícího rána jsme napočítali třiadvacet obětí. Dali jsme zamřížovat okna a opevnit vchody, jenže každou noc se měsíční psi vracejí a my nemůžeme strachy spát, protože se bojíme, že se do našich domů stejně někudy dostanou. Někteří místní začínají dokonce tvrdit, že bych měl Mirellu Zanbarovi Kostlivému dát. Nejraději bych tyhle ufnukané zrádce dal zmrskat! Jenže co bych tím získal? Existuje pouze jediná naděje a to jsi ty, cizinče. Muž jménem Nicodemus žije z důvodů, které nikdy nepochopím, v přístavu Blacksand. To místo je spíše známé jako Město zlodějů, je totiž doupětem nejruznějších pirátů, banditů, zabijáků, zlodějů a jiných zlotřilců na míle daleko. Myslím, že tam žije proto, aby ho nikdo z nás neobtěžoval. Je to moudrý starý čaroděj a je nepravděpodobné, že by se mu v Blacksandu mohlo něco přihodit, neboť vládne mocnou magií. On sám by byl schopen Zanbara Kostlivého zničit. Před mnoha lety býval mým přítelem. Potřebujeme ho a já tě žádám, abys ho sem přivedl, protože nikdo z nás se neodvažuje do blacksandského přístavu vkročit. Pokud nám budeš ochotný pomoci, čeká tě bohatá odměna, cizinče. Na, tady si vezmi 30 zlaťáků na cestu a tenhle meč se ti bude také určitě hodit.

Owen Carralif se zvedne a zpoza svého purpurového roucha odhalí ten nejkrásnější meč, jaký jsi doposud viděl. Podá ti jej. Když se dotkneš jeho čepele, překvapí tě, jak

je ostrý – z prstu ti ukápne malinká kapka krve. Pak si prohlédneš umně zhotovený jílec, kolem něhož se obtáčejí nádherně zdobené pozlacené hadi. V životě ti ještě žádná zbraň tolik neučarovala. Vstaneš a podáš Owenovi svou pravici. Dychtivě ti s ní potřese a praví: „Musíš se vydat na cestu až za úsvitu, v době, kdy odsud budou měsíční psi pryč. Já už tu budu muset přes noc zůstat, tak spolu můžeme popít na náš šťastný osud. Kéž nad námi budou bdít bohové.“

V příští hodině hovoří Owen o tvé budoucí výpravě a podrobně ti popisuje cestu do přístavu Blacksand. Později si sbalíš věci a po dřevěných schodech se vydáš do svého pokoje v podkroví. Navzdory bezpečí, které pociťuješ díky nově získanému meči, je tvůj spánek neklidný, protože tě celou noc budí čmouchání, škrábání a vytí měsíčních psů, potulujících se ulicemi města. Za úsvitu už jsi připravený vyrazit do přístavu Blacksand a co nejrychleji vyhledat Nicodema. Když opouštíš hostinec přeběhne ti přes cestu černá kočka. Že by snad špatné znamení?

Tvé dobrodružství už čeká! Nechť tě tvá síla navždy provází!

A nyní otoč stránku.

1. Jakmile staneš před branami, spatříš vysokého člena městské stráže.